Kære kongres.
Jeg er ofte blevet spurgt.
Jacob, hvorfor er du Socialdemokrat?
Alle, der sidder her i salen, har sikkert fået det samme spørgsmål.
Jeg vil gerne dele mit svar med jer her i dag.
Men først vil jeg gerne sige tak til dig Helle.
Tak for en stærk, fremadrettet, inspirerende og indigneret tale.
Det er en fornøjelse at se dig i så god form.
Vores politiske modstandere vil selvfølgelig komme med en masse kritik.
Men netop kritik - det er noget vi kender.
Sådan er det at have skarpe synspunkter.
Sådan er det at være dristig. Sådan er det at have modstandere.
Det kan være hårdt, hadsk og opleves som et utroligt pres.
Men det skal aldrig blive en grund til, at vi får ondt af os selv.
Jeg har tænkt lidt over det med kritikken, og jeg er kommet frem til, at den kun kan skyldes én ting:
Vores omverden forventer utroligt meget af os - danskerne har ganske enkelt større forventninger til os - end til noget andet parti.
De forventer, at vi har et projekt, at vi socialdemokrater har svaret og løsningen på både hverdagens og fremtidens problemer.
Sådan har det jo altid været.
Kære partifæller.
Jeg tror, at der er en tendens til at forenkle, hvor nemt det var at være socialdemokrat i fortiden.
Prøv at tænk tilbage på de udfordringer, vores parti har stået overfor gennem tiderne.
Var det nemt og lige til at lægge fundamentet for velfærdsstaten i begyndelsen af forrige århundrede?
Jeg tror det ikke.
Var det ligetil at lede Danmark gennem fem års besættelse i 40’erne.
Det er der nok ingen, der forestiller sig.
Var det bare lige ud af landevejen at sikre fuld beskæftigelse i 60’erne?
Nej, det krævede modige reformer.

Og mange af jer i salen, der var med til at genvinde regeringsmagten fra de borgerlige i 1993.
I husker nok, at der også på det tidspunkt var en dyb krise, som skulle overvindes.
Det var heller ikke nemt - selvom vi klarede det.
Nej, vores opgave har hele tiden været at løse de store udfordringer, vi har mødt på vores vej.
Der har aldrig ligget en færdigbrygget køremanual klar.
Men der er noget, der har været gennemgående.
Noget, der får os - og mange andre - til at kigge tilbage og mene, at vi kan se et tydeligt mønster - et socialdemokratisk projekt.
Noget der binder politikken sammen.
En rød tråd, som går fra Stauning, Hedtoft over H.C. Hansen og Krag til Anker, Poul Nyrup og frem til i dag.
Den røde tråd er de socialdemokratiske værdier og idealer.
De værdier og idealer, som vi alle har til fælles.
Det er de værdier, der gør, at hver og én af os er socialdemokrater.
Jeg ser en lige linie fra kampen for at løfte arbejderklassen ud ad armod, som var målsætningen, da vores parti blev grundlagt
til det arbejde, som vi har sat os for i dag, hvor vi kæmper for at sikre tryghed og lige muligheder for alle.
Kære kongres
Det er derfor, at jeg er Socialdemokrat!
Og det er derfor jeg også kan se, at vores arbejde aldrig slutter.
Den kamp, som vi kæmpede for 100 år siden, kan genfindes i en ny form i dag.
Kampen imod ulighed og for et sammenhængende samfund slutter aldrig.
I dag er kampen vigtigere end nogensinde, når vi kan læse i denne uges aviser, at Venstre sammen med vennerne i deres liberale tænketank CEPOS ligefrem har et mål om øget ulighed.
Se her er en værdikamp, som er til at få øje på.
Det er ikke kun en værdikamp, som bunder i kultur-Brians gymnasietraumer med et skoleblad.
Nej, det er en ægte kamp, som bunder i helt forskellige opfattelser af lighed, frihed og målet med den politik, som vi fører.

Derfor er det også helt afgørende:
At vi er konkrete, når vi beskriver den opsplitning, som finder sted.
At vi er klare i mælet, når vi fortæller om vores politik.
Og at vi står sammen som et A-hold, hvor projektet er vigtigere end personlige ambitioner.
Det er det arbejde, der gør mig til Socialdemokrat.
Uddannelse
For der er brug for det. Der er brug for et stærkt og samlet socialdemokrati. Når jeg kigger ud af vinduet og ud på virkeligheden, opdager jeg mange ting, jeg ikke bryder mig om at se.
Blandt andet kan jeg se, at selve fundamentet for lige muligheder, nemlig en lige start på livet, slet ikke er til stede.
Når jeg kigger ind ad vinduerne til den virkelighed, som er på vores uddannelsessteder, bliver jeg bekymret.
Jeg taler ikke kun om nedslidte borde, stole og tavler eller om et undervisningsmiljø, som ville få arbejdstilsynet til at gå helt i baglås, hvis de altså havde haft noget at skulle have sagt på den front.
Nej, jeg taler også om endnu mere grundlæggende problemer.
Når vi kan konstatere, at vores uddannelser slet ikke evner at bryde den negative sociale arv, så kan vi ganske enkelt ikke sige andet end, at det er ikke godt nok.
Det er for dårligt.
Jeg ønsker, at alle skal have en chance for at komme med.
For at blive en del af fællesskabet.
Derfor er jeg socialdemokrat!
Og derfor må jeg sige ganske klart, at situationen i vores uddannelsessystem er helt og aldeles uacceptabel.
Det handler om, at vi slet ikke har formået at løfte de elever, der ikke har den bedste bagage med hjemmefra.
Det handler om, at børn er blevet sendt hjem med en bunke lektier, som de ikke har en chance for at løse.
Det handler om, at 'ansvar for egen læring'-mantraet har overtrumfet målet om at få alle med.
Frihed og brede rammer er værdier, som vi sætter utroligt højt. Det skal der ikke være

nogen tvivl om.
Men vi giver i alt for mange tilfælde en frihed, som mange elever ikke kan overskue.
En frihed til at famle i blinde.
En valgfrihed uden støtte og vejledning.
Det er ikke noget problem, hvis man kommer fra et hjem, hvor mor og far nok skal stå klar med hjælp.
Men det er altså ikke unge, der får den fornødne støtte hjemmefra.
Hvert år forlader cirka 60.000 unge den danske folkeskole.
Disse unge mennesker har nu en hel verden foran sig - hvad vil du være?
Der er frit valg på alle hylder.
Det er en kolossal frihed, men det er også et kolossalt valg.
Det valg, de unge skal træffe er måske det vigtigste, de kommer til at træffe i hele deres liv.
Og hvad gør vi.
Vi lader dem træffe det nærmest helt alene - uden hjælp eller ordentlig vejledning.
Søren Kirkegaard har sammenlignet det at træffe et af de store valg for livet med at tage et spring ud på 70.000 favne vand.
Kirkegaard talte ganske vist om religion og ikke om uddannelse.
Men jeg kan alligevel ikke lade være med at se et billede for mig af, hvordan vi hvert år driver 60.000 unge ud over en klippeskrænt og ud på 70.000 favne vand.
Værsgo at træffe dit valg!
20 % af dem kan ikke svømme.
Sagt med andre ord:
20 % får ikke en uddannelse.
Det drejer sig om over 10.000 unge mennesker - om året.
Kære partifæller.
Disse 10.000 unge mennesker skal have en chance. Dem har vi ansvaret for et få med.
Jeg giver ikke fem flade øre for frihed og kreativitet, så længe at det kun gælder for de ressourcestærke.
De Radikale
Når jeg så oven i købet konstaterer, at de samme unge igen svigtes, hvis de prøver at tage en erhvervsuddannelse, fordi regeringen og det radikale Venstre har fjernet

skolepraktikken, så bliver jeg for alvor harm.
Og nu hvor vi er ved de radikale, så lad mig lige sige en ting mere:
Jeg er meget glad for det folkeskoleoplæg, vi netop har præsenteret. Fra DSU skal der lyde en stor ros. Det har vi efterspurgt.
Jeg er ikke i tvivl om, at den politik, som oplæget indeholder, vil være et skridt i den rigtige retning og en stærk hjælpende hånd til de svage elever, som jeg nævnte før.
Sådan et udspil bekræfter mig i:
At jeg er Socialdemokrat
Men det irriterer mig, at vores tidligere regeringspartner - de radikale - slet ikke evner at indgå i en konstruktiv debat om fremtidens folkeskole.
Vi bliver anklaget for at ville genindføre den sorte skole og ødelægge elevernes mulighed for kreativ tænkning.
Jeg synes, at vi er nødt til at sige én ting meget klart til De Radikale:
Det kan godt være, at Margrethe Vestagers børn har meget ud af at gå i en klasse med brede rammer og ansvar for egen indlæring.
Det er det, vi kalder: En kreativ klasse.
Men der findes faktisk også børn i det her land, som ikke kommer fra akademikerhjem.
Hvis forældre ikke bare kan flytte dem over på en privatskole, når de er utilfredse med det faglige niveau i folkeskolen.
Vi socialdemokrater vil ikke se passivt til, at de svageste elever overlades til sig selv.
At de svageste elever bliver hægtet af, fordi de ikke får den nødvendige indlæring.
For mig er der meget langt fra at have den holdning og til at ville genindføre den sorte skole.
Uddannelsesgaranti
I min bedstefars tid kunne man klare sig med 7 års skolegang.
Derefter fik man et job.
Da min mor skulle i skole, var det blevet til 9 år på skolebænken.
Vi ved i dag, at videnssamfundet kræver minimum 12 års uddannelse. Derfor er det en katastrofe, at hver fjerde ung ikke får en ungdomsuddannelse.
Jeg vil gerne rose partiets finanslovsoplæg for at insistere på, at alle unge får en uddannelsesgaranti.
Men vil I ikke love mig, at det bliver en reel uddannelsesgaranti. Ikke en, der minder

om regeringens garanti og kun giver en kvart uddannelse.
Og så lige for at gøre det med de radikale færdigt:
Hvis de Radikale ikke sadler om på uddannelsesområdet, er der en ting, som er helt sikkert.
I en kommende SR-regering vil DSU kæmpe med næb og klør mod en ny radikal undervisningsminister.
Ligesom det siger sig selv, at de radikale ikke skal i nærheden af justitsministeriet, integrationsministeriet, skatteministeriet eller beskæftigelsesministeriet.
Vi taler om et parti, der er ligeglad med de svage elever.
Et parti, der er imod et konsekvent retssystem.
Et parti, der er for fri indvandring.
Et parti, som kun vil belønne de højtlønnede.
Og et parti, som ikke bryder sig om vores venner i fagbevægelsen.
Ja, for at sige det lige ud: Det er svært at danne regering med et parti, der ligger til højre for de Konservative, når vi taler fordelingspolitik og til venstre for SF, når vi taler værdipolitik.
I min optik er kampen for tryghed og lige muligheder langt vigtigere end samarbejdet med de radikale.
Integration
For når jeg kigger ud på virkeligheden, så ser jeg ikke lige muligheder.
Jeg ser blot en ny form for fattigdom.
Den nye fattigdom handler om, om du er med, eller om du står udenfor.
Og der er virkelig mange mennesker, som ikke er en del af fællesskabet.
En af de største grupper er indvandrerne og deres børn, som står splittet mellem to kulturer.
Integrationen af disse mennesker i vores samfund er måske den største udfordring, som vi står overfor her i år 2005.
Det handler både om sammenhængskraft og om offentlige finanser. Men først og fremmest handler det om menneskelig anstændighed.
Vi kan ikke tillade os at stå som tavse vidner og se på, at mennesker, som vi går forbi på gaden hver dag holdes udenfor.
Vi skal ikke passivt acceptere, at indvandrerne ikke er frie til at skabe det liv de ønsker.

Vi skal kæmpe for at sikre lige muligheder for alle Danmarks borgere - også indvandrere.
For i vores parti kæmper vi for lige muligheder og fællesskab.
Det er derfor, at jeg er socialdemokrat!
Vi må kræve en massiv integrationsindsats NU - og hvis det koster penge, ja så må det gøre det.
For det her handler om mennesker, som fortjener en bedre fremtid, end den vi tilbyder dem i dag.
Derfor må vi ikke ryste på hånden
- og så skulle jeg i øvrigt hilse og sige, at der er rigtigt mange penge at hente ved en bedre integration.
Jeg tror faktisk, at det er en af de helt store forskelle mellem os og de borgerlige, som vi ser her.
Vi kan tænke i langsigtede løsninger, og vi kan se menneskene bag politikken. Fogh kan ikke se mennesker.
Han kan kun se kortsigtede udgiftsposter og incitamentsstrukturer. Han kan ikke se mennesker som en investering. Han vil ikke se de ansigter, som gemmer sig bag tallene.
Det kan vi.
Vi kan se dem.
Vi kan se, at hvert enkelt menneske er et unikt individ med egen historie og med egne mål og drømme.
Det er det, der gør os til Socialdemokrater!
For kort tid siden valgte vi at støtte op om regeringens integrationspakke. Pakken indeholdt helt sikkert nogle positive elementer, og nogle ting, som også vi har efterlyst i integrationsindsatsen.
Men vi må også erkende, at regeringens pakke slet, slet ikke er nok.
Der er brug for en langt større indsats:
Hvor er vores krav om, at kommunerne skal have anvisningsret til private udlejningsejendomme?
Hvor er det ufravigelige krav om praktikpladser til alle?
Og hvor er det klare mål om, at ingen skoler må have over 25 % tosprogede elever i år 2015?

Kære partifæller.
De sidste årtiers fejlslagne integrationspolitik er den største opgave, som vi står overfor. Hvis ikke den opgave bliver løst, ender vi med et polariseret og utrygt samfund.
Derfor kan vi ikke lade os nøje med integrationspakken.
Det er mit ønske, at vi intensiverer kampen for integration.
Velfærdsreformer/skat/bolig
Men nu er integration jo langt fra det eneste område, hvor Danmark behøver nye kræfter.
Et andet oplagt sted er skatteområdet.
For lidt over et år siden foreslog DSU et brugerbetalingsstop for at rette op på den skævhed, som skattestoppet medfører.
Vi har med stor glæde noteret os, at partiet har overtaget dette brugerbetalingsstop under navnet takststop.
Jeg mener nu selv, at "brugerbetalingsstop" lyder bedre end "takststop" - men lad det ligge.
Jeg håber, at I med tiden vil adoptere hele forslaget
Et forslag, der indebærer gratis uddannelse og efteruddannelse til alle og en halvering af priserne på den kollektive trafik.
Når vi nu er ved skatteområdet, må jeg så ikke også nævne boligmarkedet, som i dag er den væsentligste motor for øget ulighed i vores samfund.
Det der afgør om man bliver velhavende, eller om man sidder hårdt i det, er hvorvidt man har købt en bolig på det rigtige sted, på det rigtige tidspunkt.
Vi må og skal gribe ind her.
Vi skal foretage massive investeringer i nye boliger i storbyområderne. Der hvor folk gerne vil bo.
Og disse investeringer skal foretages i blandede boliger. Blandede boliger, der gør, at direktøren bor dør om dør med førtidspensionisten og indvandreren.
Må jeg ikke efterspørge et stor Socialdemokratisk boligudspil, der på en og samme gang gør op med ghettoerne og samtidig skaber boliger til helt almindelige mennesker.
Jeg mener også, at vi bør kigge på en mere retfærdig boligbeskatning.
Jeg ved udmærket, at det er svært at lave en retfærdig model for indgreb på

boligmarkedet, men jeg har et forslag til, hvor vi kan starte:
For skal vi ikke i det mindste erkende, at friværdi i fast ejendom bør indregnes, når vi vurderer folks formue.
Når der tildeles ydelser som ældrecheck, tillæg til folkepensionen og meget andet, så bør det da være naturligt, at friværdien i ens bolig indgår på lige fod med resten af formuen.
Eller sagt med andre ord:
Jeg vil hellere bruge pengene på hjemmehjælp, hvor der er tid til en kop kaffe med den ældre, end jeg vil give ældrecheck til mennesker, der har to millioner i friværdi i deres bolig.
Derfor er jeg Socialdemokrat!
Efterløn
Jeg vil også gerne afslutningsvis rose det fornuftige og konstruktive velfærdsudspil, som vi præsenterede her for kort tid siden.
Det er et godt og stærkt udspil, som vi skal bygge videre på. Og det er et bevis på, at vi kan levere fornuftige og langsigtede løsninger. Jeg ser frem til endnu flere udspil.
Jeg synes i det hele taget, at der er meget at vinde på at være klare i mælet på velfærdsområdet.
Pensions- og efterlønsalderen bør begynde at stige gradvist over de kommende år.
Jeg mener, at det vil være det mest rigtige at gøre det sådan.
På den måde kan vi frigøre ressourcer til bedre hjemmehjælp, daginstitutioner og hospitaler.
Og til de nødvendige investeringer i uddannelse og forskning.
Og må jeg til sidst slå en ting fast:
For mig handler velfærdsdebatten ikke om nedskæringer.
Det handler ikke om tilfældige skattelettelser, der skal spredes ud over middelklassen.
Nej, det handler om prioritering.
Det handler om at turde sige lige ud. At hvis vi alle arbejder lidt længere. Ja, så bliver der råd til mere velfærd. Velfærd, der kan give os alle flere muligheder.
Lad det være vores mål!
Afslutning
For vi er et parti med klare mål, klare visioner og klare værdier.

Vi ved, hvorfor vi er socialdemokrater.

Kære kongres.

Når jeg bliver spurgt: Jacob, hvorfor er du socialdemokrat?

Så svarer jeg:

Jeg er socialdemokrat, fordi jeg kræver, at alle unge får en uddannelse - uanset deres forældres baggrund.

Jeg er socialdemokrat, fordi jeg vil have et Danmark, hvor indvandrerne også er en del af fællesskabet.

Jeg er socialdemokrat, fordi jeg tror på fornuftige, langsigtede løsninger.

Og jeg er glad for at være socialdemokrat i dag, når jeg hører vores formand være modig, fremadrettet, inspirerende og indigneret.

Jeg er glad for at være socialdemokrat, fordi jeg tror på, at vi med Helle i spidsen kan komme et skridt nærmere et trygt Danmark med lige muligheder for alle.

For det er derfor, at jeg er Socialdemokrat!

Tak for ordet og fortsat god kongres.